

Søren Pind: Hvis vi griber det her rigtigt an, kan det blive en ny guldalder for Europa

Foto: Søren Bidstrup

8-10 minutter

Vækst.

Vækst, vækst, vækst.

Husk det: Vækst.

Det er så vigtigt at få sagt i denne mærkelige, sære, vanvittige tid. Vækst.

Og hvorfor nu det?

Jo, sagen er, at vi i øjeblikket skal i gang med at skabe den største udvikling af det europæiske forsvar, vi har set.

Vi skal nu kompensere for, at amerikanerne er blevet utilregnelige. Det er nemmest at skyde skylden på Trump, føles mere velbehageligt – men det er ikke sandheden. Den mentale tilbagetrækning startede under Obama. Og adskillelsen mellem de to kontinenter kom sig aldrig, men blev kun forstørret.

I dag er alt bare blevet tydeligere. Efter München. Efter Trumps vanvittige udtalelse om Zelenskyj. Vi kan ikke regne med amerikanerne, og dermed er en alliance død. For den bygger ikke kun på fysisk tilstedeværelse, men også på tillid. Og den tillid er væk.

Vi er reelt i en situation, hvor Canada, Danmark og Tyskland kunne indkalde til NATO-møde efter artikel 4: »Deltagerne vil rådføre sig med hverandre, når som helst nogen af dem mener, at nogen af deltagernes territoriale integritet, politiske uafhængighed eller sikkerhed er truet.«

De angreb, der sættes ind mod Europa og Canada fra den amerikanske administration, har en sådan karakter.

Og derfor opruster vi. Og derfor har den danske regering sat 50 milliarder ekstra af til den – skandaløst nødvendige –

genopbygning og styrkelse af det danske forsvar. Og mere vil følge.

Men forsvaret er kun en fysisk manifestation af vores styrke. En manifestation, som har baggrund i vores økonomiske formåen. To procent af Ruslands BNP er langt mindre end Europas BNP. Men to procent af Europas BNP er mindre end USAs.

Og det er ensbetydende med, at USA på en lang række parametre vil være stærkere end os. Hvilket trods alt nok ikke gør noget. Men hvad nu, hvis vi kunne gøre noget ved det?

»Vi er reelt i en situation, hvor Canada, Danmark og Tyskland kunne indkalde til NATO-møde efter artikel 4. De angreb, der sættes ind mod Europa og Canada fra den amerikanske administration, har en sådan karakter.« Fold sammen

Læs mere

Foto: Kent Nishimura/Reuters/Ritzau Scanpix.

I et [opsigtsvækkende indlæg](#), som jeg kort berørte i sidste uge, skrev Mario Draghi, at Europa selv holder nøglen til øget velstand i sin hule hånd. En nøgle, der kan få Trumps toldtrusler til at være ganske ligegyldige.

Der er i øjeblikket internt i EU handelshindringer, der på produktion svarer til en told på 45 procent og på tjenesteydelser 110 procent. Hold lige fast et øjeblik og forestil Dem, hvilken frisættelse det ville betyde for europæisk økonomi og konkurrenceevne, hvis disse hindringer blev fjernet?

Måden, Europa bliver stærkt på, er ikke kun at slagte sparegrisen – i det omfang, den er der – og spare på andet for så at bruge pengene på forsvar. Måden, Europa bliver stærkt på, er ved at få vækst i europæisk økonomi. Vækst, der matcher eller overgå USAs og Kinas. Det er opgaven.

Så når nu diskussionerne om penge til forsvaret griber om sig, så husk også at tænke i strukturelle forandringer, der forbedrer dansk og europæisk konkurrenceevne. Koncentrer også politiske kræfter om at sikre den nødvendige kapitalfrembringelse til investeringer og innovation i økonomien. Vi har været for strikte – ikke mindst i Danmark – i forhold til at sikre og tiltrække kapital, der har interesse i at udvikle og nyskabe dansk og europæisk erhvervsliv. Penge er blodårer til udviklingen af mange arbejdspladser, opfindelser og innovation, indtjening. På overfladen handler alt om forsvar.

Men realiteten er, at det handler om så meget mere. Det handler om hele basen for vores eksistens som land og som kontinent. Om vores evne til at producere og frembringe ting, som nogen – mange – ønsker at erhverve eller gøre brug af.

Rigtigt grebet an kunne det blive en ny guldalder for Europa. Bare vi går i gang nu.

De europæiske statsledere kunne begynde med at afholde en europæisk konference, hvor man mødes og skærer igennem alt bureaukratiet. I stedet for at gå i detaljer, skal man opsætte mål og lade andre udfylde dem.

Mario Draghi, tidligere italiensk premierminister og tidligere præsident for Den Europæiske Centralbank (ECB), mener ikke, USAs trussel skal frygtes – Europa har med succes påført sig selv enorme toldlignende omkostninger, skriver økonomen i et indlæg i Financial Times. Fold sammen

Læs mere

Foto: Daniel Dal Zennaro/EPA/Ritzau Scanpix.

Hvordan sikrer man en europæisk vækst på fire-fem procent om året?

Hvordan sikrer man, at den opbygning af forsvarsmagt, der sker i disse år, har en politisk gren, der kan agere samlet for dem, der vil være med?

Hvordan sikrer vi Europa atomar afskrækkelse?

Hvordan sikrer vi, at Europa tiltrækker og belønner kapital – et europæisk kapitalmarked?

Og hvordan sikrer vi, at udviklingsselskaber kan udvikles og blive store her?

Det er spørgsmålene. Det. Og hastighed på svar og udførelse.

Kan Europa dermed blive et kontinent af tryghed og sikkerhed, åbner der sig oveni nye perspektiver. Den amerikanske statsgæld er ved at løbe løbsk, og ingen ser ud til at gøre noget ved det. I The Wall Street Journal [citeres professor Niall Ferguson](#) for, at »ingen kan være en stormagt, når rentebetalingen på gælden overgår det, landet bruger på forsvaret«. Det er, hvad der sker for nuværende.

De videre implikationer er store. Kina kan være på vej ud af amerikanske statsobligationer, og køber guld i stedet. [Beholdningen er den mindste siden 2009. og var 550 milliarder dollar større i 2011.](#)

Den risiko, at det utænkelige sker – at USA oplever en afvandring fra amerikanske statsobligationer, samtidig med renterne stiger på grund af inflation og told indført af Trump – kan føre til hidtil ukendte tilstande i international økonomi.

Kan Europa tilbyde fornuft, fasthed og gennemsigtighed, så kan man ende med at blive en sikker havn i stormen.

Hvem ved.

Vækst.

Søren Pind er fhv. folketingsmedlem for Venstre, fhv. minister, bestyrelsesformand samt formand for medieansvarsudvalget